

שירת דבורה

<u>הפסוקים</u>	<u>וביאורם</u>
{א} וַתָּשֶׁר דְּבוֹרָה וַבָּרֶק בֶּן אֲבִינֵעַם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר:	דבורה שרה ועימה ברק, ביום הנצחון במלחמה ואמרו:
{ב} בַּפָּרַע פְּרַעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל, בְּהַתְּנַדֵּב עָם- בָּרְכוּ ה':	בתקופת הפרעות והמהומות, כשעמ"י התנדבו להילחם הגויים- שבחו את ה' שהושיענו
{ג} שָׁמְעוּ מְלָכִים הָאֲזִינוּ רֹזְנִים אֲנָכִי לֵה' אֲנָכִי אֲשִׁירָה אֲזַמֵּר לֵה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:	כל מלכי הגויים והרוזנים החשובים, שמעו את שירתי לה' אלקי ישראל
{ד} ה' בְּצִאתָהּ מִשְׁעִיר בְּצַעְדָּהּ מִשְׁדֵּה אָדוֹם אֶרֶץ רַעֲשָׁה גַם שָׁמַיִם נִטְפוּ גַם עֵבִים נִטְפוּ מִיָּם:	כמו שהיה בשעיר(=בהר סיני) שה' יצא ובא והארץ רעדה מיראת ה', וכן גם השמים-
{ה} הָרִים נָזְלוּ מִפְּנֵי ה' זֶה סִינֵי מִפְּנֵי ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:	כך במלחמה זו- ההרים נמוגו כמים מפני ה' אלקי ישראל
{ו} בִּימֵי שִׁמְגָר בֶּן עֲנַת בִּימֵי יַעַל חָדְלוּ אֲרָחוֹת וְהַלְכֵי נְתִיבוֹת יִלְכוּ אֲרָחוֹת עַקְלָקְלוֹת:	בימי שמגר ויעל הפסיקו שיירות ללכת בדרכים מרוב פחד מהאויבים, או שהלכו בדרכים עוקפות
{ז} חָדְלוּ פְּרוֹזוֹן בְּיִשְׂרָאֵל חָדְלוּ עַד שִׁקְמָתִי דְּבוֹרָה שִׁקְמָתִי אִם בְּיִשְׂרָאֵל:	כבר לא גרו בערים פרוזות (שאין בהם חומה, כי פחדו!) עד שקמתי אני= דבורה, אמא של ישראל!
{ח} יִבְחַר אֱלֹהִים חֲדָשִׁים אֲזִ לְחֵם שְׁעָרִים מִגֵּן אִם יִרְאֶה וְרִמַּח בְּאֶרְבָּעַיִם אֶלַף בְּיִשְׂרָאֵל:	כשבנ"י בוחרים לעבוד לאילים- אז צריכים להיחלם בשערים, ולא רואים כלי נשק אצל חיילי ישראל.
{ט} לִבִּי לְחוֹקְנֵי יִשְׂרָאֵל הַמִּתְנַדְּבִים בְּעָם בָּרְכוּ ה':	אני מעריכה את שליטי ישראל. המתנדבים מעמ"י- תברכו את ה'.
{י} רִכְבֵי אֲתָנוֹת צָחָרוֹת יִשְׁבִּי עַל מְדִין וְהַלְכֵי עַל דָּרָה שִׁיחוּ:	הרוכבים בדרכים, הדיינים, וההולכים בדרכים- תדברו!
{יא} מִקּוֹל מַחְצְצִים בֵּין מִשְׁאֲבִים שָׁם יִתְנוּ צְדָקוֹת ה' צְדָקוֹת פְּרוֹזְנוֹ בְּיִשְׂרָאֵל אֲזִ יָרְדוּ	כשתשמעו את קולות חלוקת גדודי לוחמי ישראל- תספרו על הצדקה שעושה ה' לישראל: שכבר גרים

לְשַׁעְרִים עִם ה': בערים פרוזות (ללא חומה), ועם ה' יורד לשערים (בלי פחד)	
יב עוֹרֵי עוֹרֵי דְבוּרָה עוֹרֵי עוֹרֵי דְבָרֵי שִׁיר קוּם בָּרֶק וּשְׁבֵה שְׁבִיָּה בֶן אֲבִינֵעָם: תתעוררי דבורה, תתחזקי בלשבח את ה'! תתחזק ברק- אתה תצליח לשבות את אויביך בשבי	
יג אֵז יָרַד שָׁרִיד לְאֲדִירִים עִם, ה' יָרַד לִי בַּגְּבוּרִים: ירדו להילחם הַשָּׁרִים ואנשי החיל ששרדו, וה' בא לעזרתם	
יד מִנֵּי אֲפָרִים שָׁרָשָׁם בְּעַמְלֶק, אַחֲרָיָה בְּנִימִין בְּעַמְמָיָה, מִנֵּי מָכִיר יָרְדוּ מִחֻקֵּימָה, וּמִזְבוּלָן מֵשְׁכִים בְּשֶׁבֶט סֵפֶר: אפרים נלחם בעמלק, וכן בנימין, ממכיר (בן מנשה) יצאו מנהיגים, ומזבולון סופרים	
טו וְשָׂרֵי בִישָׁשְׁכָר עִם דְּבָרָה, וַיִּשְׁשָׁכָר בֶּן בָּרֶק- בְּעַמְקָ שֶׁלַח בְּרַגְלָיו. בְּפִלְגוֹת רְאוּבֵן גְדָלִים חֻקְוֵי לֵב: השרים מיששכר הלכו עם דבורה, ויששכר בן ברק- בעמק שלח ברגליו. בפלגות ראובן גדלים חקווי לב:	
טז לָמָּה יִשְׁבֶּתָּ בֵּין הַמְּשַׁפְּתִים לְשִׁמְעַ שְׁרָקוֹת עֲדָרִים? לְפִלְגוֹת רְאוּבֵן גְדוּלִים חֻקְוֵי לֵב: למה נשאת לשבת בין גדרות הצאן לשמוע את קולות העדרים? לראובן היו חקירות ופקפוקים רבים	
יז גִּלְעָד בְּעֶבֶר הַיַּרְדֵּן שָׁכֵן וַדָּן לָמָּה יָגוּר אֲנִיּוֹת אֲשֶׁר יָשַׁב לְחוּף יַמִּים וְעַל מִפְרָצָיו יִשְׁכּוּן: יושבי גלעד שוכנים בעבר הירדן המזרחי, ודן למה עסוק באוניות? אשר יושב ליד הים ושוכן במפרציו (כמו מפרץ חיפה)	
יח זְבֻלוֹן עִם חֲרָף נִפְשׂוּ לָמוֹת וְנִפְתָּלִי עַל מְרוֹמֵי שָׂדֶה: זבולון מסרו נפשם והסכימו למות במלחמה, וגם נפתלי הסכימו למות במרומי שדה	
יט בָּאוּ מְלָכִים נִלְחָמוּ אֵז נִלְחָמוּ מְלָכֵי כְנַעַן בְּחַעֲנָה עַל מִי מְגִדוֹ בָּצַע כָּסֶף לֹא לְקַחוּ: מלכי הגויים באו לעזור לכנענים ולהילחם עם עמ"י ולא ביקשו על כך כסף	
כ מִן שָׁמַיִם נִלְחָמוּ הַכּוֹכָבִים מִמְּסֻלוֹתָם נִלְחָמוּ עִם סִסְרָא: ה' שלח מהשמים עזרה לעמ"י- הכוכבים הרתיחו את השריונות של צבא סיסרא (אז נכנסו לנחל להתקרר)	
כא נָחַל קִישׁוֹן גָּרַפָם נָחַל קְדוּמִים נָחַל קִישׁוֹן תִּדְרָכֵי נִפְשֵׁי עוֹז: נחל קישון (=נחל קדומים) סחף אותם למוות	
כב אֵז הָלְמוּ עֵקְבֵי סוּס מִדְּהָרוֹת דְּהָרוֹת אֲבִירָיו: הסוסים דהרו מרוב שהרצפה היתה רותחת (בגלל הכוכבים)	

<p>קללו את יושבי מרוז שלא באו לעזור לגבורי ישראל להילחם</p>	<p>{כג} אורו מרוז, אמר מלאך ה', ארו ארו ישיבה, פי לא באו לעזרת ה' לעזרת ה' בגבורים:</p>
<p>תבורך מכל הנשים ועל אשת חבר הקיני!</p>	<p>{כד} תבורך מנשים ועל אשת חבר הקיני, מנשים באהל תבורך:</p>
<p>סיסרא ביקש מים, ויעל נתנה לו חלב. בספל של שרים הביאה לו חמאה</p>	<p>{כה} מים שאל חלב נתנה בספל אדירים הקריבה חמאה:</p>
<p>הכתה אותו ביתד, והרגה אותו</p>	<p>{כו} ידה ליטד תשלחנה וימינה להלמות עמלים והלמה סיסרא מחקה ראשו ומחצה וחקפה רקתו:</p>
<p>סיסרא מת לרגליה, במקום ש'נפל' מעייפות- שם נפל מת.</p>	<p>{כז} בין רגליה פרע נפל שכב, בין רגליה פרע נפל, באשר פרע- שם נפל שדוד:</p>
<p>אימו של סיסרא הסתכלה מהחלון, דאגה ובכתה - מדוע בני מאחר להגיע?</p>	<p>{כח} בעד החלון נשקפה ותיבב אם סיסרא בעד האשנב מדוע בשש רכבו לבוא מדוע אחרו פעמי מרכבותיו:</p>
<p>שרותיה החכמות ענו לה וניסו להרגיעה, וגם היא ניסתה להרגיע את עצמה, ואמרה:</p>	<p>{כט} חכמות שרותיה תענינה אף היא תשיב אמריה לה:</p>
<p>בטח הם ניצחו במלחמה, מצאו הרבה שלל(רקמות בשלל צבעים), ועכשיו הם מחלקים אותו.</p>	<p>{ל} הלא ימצאו יחלקו שלל רחם רחמתיים לראש גבר שלל צבעים לסיסרא שלל צבעים רקמה צבע רקמתיים לצוארי שלל:</p>
<p>כמו שסיסרא מת- כך יאבדו כל אויבי ה' (=אויבי עמ"י). ואוהבי ה' ילכו ויתגברו כמו השמש שאורה הולך ומתגבר (מהבוקר עד הצהריים)</p>	<p>{לא} פן יאבדו כל אויבי ה' ואהבו כצאת השמש בגברתו</p>